

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2025. év október hó 7. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A hamis vád büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 5.Bf.497/2024/20. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a bevezető részben 2024. november 20. napját is tárgyalási napként tünteti fel.

Megállapítja, hogy a harmadfokú eljárás során 16.800 (tizenhatezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költség merült fel, melyet az állam visel.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] Az Érdi Járásbíróság a 2023. június 28. napján kihirdetett 4.B.52/2021/120. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett lopás vétségének kísérletében, ezért 1 év szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fogházban határozta meg és annak végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra és a szabadságvesztésbe az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte. A próbaidő tartamára a vádlott pártfogó felügyeletét, továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjel lefoglalásának megszüntetését és megsemmisítését rendelte el. Kötelezte a vádlottat 45.720 forint bűnügyi költség megfizetésére, valamint 38.800 forint bűnügyi költség egyetemleges megfizetésére tanú12 elítélttel, továbbá megállapította, hogy 24.000 forint bűnügyi költséget az állam visel.

[2] A járásbíróság Terhelt1 vádlottat az ellene a Btk. 268. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző hamis vád büntette miatt emelt vád alól a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontja alapján – nem bizonyított a bűncselekmény elkövetése – felmentette.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a kihirdetését követően az ügyész a fellebbezés bejelentésére három munkanapot tartott fenn, majd e határidőn belül a vádlott terhére, hamis vád büntetében is bűnösségének megállapítása és börtönben végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása végett jelentett be fellebbezést. A vádlott és védője a kihirdetett elsőfokú ítéletet tudomásul vették.

[4] A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2024. február 20. napján megtartott nyilvános tárgyaláson kihirdetett 5.Bf.582/2023/11. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 268. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző hamis vád büntetében is. A szabadságvesztés büntetést 90 nap elzárásra és 150 napi tétel, egynapi tétel összegeként 1.000 forintban megállapított, összesen 150.000 forint pénzbüntetésre enyhítette azzal, hogy a büntetést halmazati büntetesként tekinti kiszabottnak a visszaeső vádlottal szemben. A pártfogó felügyelet elrendelésére vonatkozó rendelkezést mellőzte. Az előzetes fogvatartásban töltött időt az elzárásba és a pénzbüntetésbe beszámítani rendelte akként, hogy egynapi előzetes fogvatartás egy nap elzárásnak, illetve egynapi tétel pénzbüntetésnek felel meg. Az elzárást kitöltöttnek tekintette és a pénzbüntetésből 27.000 forintot lerovottnak tekintett. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére szabadságvesztésre való átváltoztatásáról. A 38.800 forint büntügyi költség egyetemleges megfizetésére kötelezést mellőzte, míg az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezéseit helybenhagyta. Megállapította, hogy a bevezető részben feltüntetett 2023. január 25. tárgyalási nap helyesen 2023. január 30. és kötelezte a vádlottat, hogy a másodfokú eljárás során felmerült 49.530 forint büntügyi költséget fizesse meg az államnak.

[5] A törvényszék ítéletével szemben a kihirdetését követően az ügyész a vádlott terhére, elsődlegesen eljárási szabálysértés – „az indokolás pótlására nem biztosít lehetőséget a törvény a másodfokú bíróságnak” – miatt hatályon kívül helyezés érdekében, másodlagosan letöltendő szabadságvesztés büntetés kiszabása végett fellebbezést jelentetett be. A másodfokú bíróság ítéletének kihirdetése után a vádlott és védője a fellebbezés bejelentésére három munkanapot tartott fenn, majd e határidőn belül nem éltek fellebbezéssel.

[6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.288/2024/5. számú átiratában az ügyészi másodfellebbezést az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését célzó részében fenntartotta, azonban annak okaként azt jelölte meg, hogy a másodfokú eljárásban a törvény szerint kizárt bíró vett részt.

[7] A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2024. július 10. napján meghozott és 2024. július 22. napján véglegessé vált 5.Bhar.159/2024/7. számú végzésével a járásbíróság ítéletét a Be. 608. § (1) bekezdés b) pontja alapján – az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt – hatályon kívül helyezte, mert a nyomozati szakban a vádlott

letartóztatásáról döntött határozat meghozatalában részt vett bíró a másodfokú ítélet előadó bírója volt.

[8] A megismételt másodfokú eljárásban a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2025. január 22. napján megtartott nyilvános tárgyaláson kihirdetett 5.Bf.497/2024/20. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 268. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző hamis vád büntetében is. A szabadságvesztés büntetést 90 nap elzárásra és 150 napi tétel, egy napi tétel összegeként 1.000 forintban megállapított, összesen 150.000 forint pénzbüntetésre enyhítette azzal, hogy a büntetést halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak a visszaeső vádlottal szemben. A pártfogó felügyelet elrendelésére vonatkozó rendelkezést mellőzte, továbbá 2020. október 6. napjának feltüntetésével megjelölte letartóztatásának kezdő napját.

[9] Az előzetes fogvatartásban töltött időt az elzárásba és a pénzbüntetésbe beszámítani rendelte akként, hogy egy napi előzetes fogvatartás egy nap elzárásnak, illetve egy napi tétel pénzbüntetésnek felel meg. Az elzárást kitöltöttnek tekintette és a pénzbüntetésből 27.000 forintot megfizetettnek tekintett. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére szabadságvesztésre való átváltoztatásáról. A 38.800 forint bűnügyi költség egyetemleges megfizetésére kötelezést mellőzte, míg az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezéseit helyben hagyta. A bevezető részből a 2023. január 25. és 2022. október 26. napjának tárgyalási napként feltüntetését mellőzte és kötelezte a vádlottat, hogy a másodfokú eljárás során felmerült 99.970 forint bűnügyi költségből 49.530 forintot fizessen meg az államnak, míg a fennmaradó 50.440 forint bűnügyi költségről megállapította, hogy az állam viseli.

[10] A másodfokú bíróság ítélete ellen a kihirdetését követően az ügyész a vádlott terhére, elsődlegesen eljárási szabálysértés miatt hatályon kívül helyezés érdekében, másodlagosan letöltendő szabadságvesztés büntetés kiszabása és ebből adódóan a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése végett fellebbezést jelentetett be. A vádlott és védője a kihirdetett törvényszéki ítéletet tudomásul vették.

[11] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.90/2025/4. számú átiratában az előzményi adatok rögzítését követően az ügyészi másodfellebbezést módosított tartalommal, a Be. 615. § (3) bekezdés b) pontja szerinti ellenétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, a Be. 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést, vagy indokolást sérelmező részében tartotta fenn. Meglátása szerint a járásbíróság és a törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta és a másodfokú bíróság a megismételt eljárásban törvényesen járt el, amikor Tanú21 tanú nyomozati szakban tett vallomását, továbbá szembesítéseiről készült jegyzőkönyvet a Be. 527. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással felolvasással tette a bizonyítás anyagává. Álláspontja szerint akkor is helyesen járt el a másodfokú bíróság, amikor az elsőfokú ítéletnek a Be. 592. § (2) bekezdés b) és c) pontján alapuló részbeni megalapozatlanságát kiküszöbölte és a vádlott bűnösségét hamis vád büntetében is megállapította. Kiemelte, hogy a módosított tartalmú ügyészi másodfellebbezésre tekintettel a Be. 619. § (4) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság nem vizsgálja a törvényszék ítéletének megalapozottságát és a határozatát a másodfokú bíróság által alapul vett tényállásra alapítja. E tényállás alapján a másodfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és az ellentétes döntéssel érintett bűncselekmény minősítése és a vádlott visszaesői minőségének megállapítása is

törvényes. A személyi körülményeknek a korábbi elítélésekre vonatkozó részét indítványozta kiegészíteni a Bicskei Járásbíróság B.185/2015/21. számú ítéletének adataival.

[12] Megítélése szerint a büntetéskiszabási körülményeket a törvényszék döntően feltárta, azonban a Pest Vármegyei Főügyészség fellebbezésének indokolásában írtakra visszautalva további súlyosító körülményként kérte értékelni, hogy a vádlott a hamis vád büntettét két végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el, a lopás bűncselekményt nagyfokúan megtervezett, társas bűnelkövetés formájában valósította meg, továbbá, hogy kiemelt súlyú bűncselekménnyel, rablás büntetével vádolt meg más személyt hamisan. A fellebbviteli főügyészség szerint a másodfokú bíróság a büntetéskiszabási tényezőket nem megfelelően értékelte és túlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek, amikor a vádlottat elzárásra ítélte, amely büntetés indokolatlanul enyhe, nem felel meg a büntetési céloknak, így különösen nem szolgálja kellő mértékben a speciális prevenciót. Meggyőződése szerint kizárólag a szabadságvesztés büntetés bír elég visszatartó erővel annak érdekében, hogy a vádlottat és a társadalom más tagjait is visszatartsa a bűnisméltól. A börtön fokozatú végrehajtandó szabadságvesztés mellett indítványozta a vádlott közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítéletét is. Ezen túlmenően indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság határozza meg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, valamint a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe rendelje beszámítani, míg egyebekben a másodfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[13] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a nyilvános ülésen az átiratában foglaltakat fenntartotta és tartalmában megismételte.

[14] A védő a nyilvános ülésen elsődlegesen védence felmentését, másodlagosan a törvényszéki ítélet helybenhagyását indítványozta. Kérte figyelembe venni védence jelenlegi rendezett életvitelét és kiemelte, hogy a szabadságvesztés nemcsak a vádlottat, hanem a családját is sújtaná, továbbá a szükségesség és arányosság követelményével is ellentétes lenne. Utalt arra is, hogy a vádlott az eljárás alatt együttműködött a hatóságokkal, valamint nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni az időmúlást.

[15] Terhelt1 vádlott a személyi körülményeivel kapcsolatban elmondta, hogy 5 kiskorú gyermek neveléséről köteles gondoskodni és jelenleg egy fatelepen dolgozik, melyből havi nettó jövedelme 400.000 forint. Az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által elmondottakhoz.

[16] Az ügyész fellebbezése nem alapos.

[17] A Kúria Bhar.III.111/2019/8. számú végzésének, majd a BH 2021. 68. számú eseti döntésének iránymutatására figyelemmel az ítéltábla elsőként azt vizsgálta meg, hogy a bejelentett fellebbezés alapján van-e helye a harmadfokú eljárásnak, ugyanis a Be. 615. § (1)

bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésre kizárólag a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bírósággal ellentétes döntése esetén van lehetőség.

[18] A Be. 615. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság olyan vádlott bűnösségét állapította meg, akit az elsőfokú bíróság felmentett. Jelen esetben a Budapest Környéki Törvényszék – a járásbíróság felmentő ítéletével szemben – a vádlottat bűnösnek mondta ki hamis vád büntetéseben is, amely tény a vádlott vonatkozásában kétségtől meggyőztette a másodfokú ítélet elleni, a Be. 616. § a), b) és c) pontján alapuló fellebbezések lehetőségét. Az ítéltábla szükségesnek tartja rögzíteni, hogy a vádlottat az I. tényállási pontban foglalt cselekvése miatt mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság bűnösnek mondta ki lopás vétségében, vagyis a bűnösség kérdésében nem helyezkedtek ellentétes álláspontra, a másodfokú bíróság döntése e büncselekmény vonatkozásában nem ellentétes az elsőfokú bírósággal. Ebből adódóan a harmadfokú felülbírálat nem terjedt ki az I. tényállási pontra, kizárólag a II. tényállási pontra korlátozódott, mert az eljáró bíróságok csakis e tényállási ponttal összefüggésben hoztak ellentétes döntést.

[19] A Be. 615. § (3)-(5) bekezdése meghatározza a másodfellebbezéssel támadható másodfokú ítéleti rendelkezések körét, így joghatályos csak az a fellebbezés lehet, amely valóban megnyílt fellebbezési jog esetén, a másodfokú ítélet másodfellebbezéssel támadható részét, illetve rendelkezését kifogásolja.

[20] A Be. 615. § (3) bekezdés a) pontja szerint a fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést, illetve a hivatkozott törvényhely b) pontja szerint kizárólag a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését, vagy részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett.

[21] Amint azt a Kúria a hivatkozott végzésében és az említett eseti döntésében is leírta, az eltérő rendelkezés, mint törvényes fellebbezési ok rendeltetése nyilvánvalóan az, hogy lehetőség nyíljon az eltérést eldöntő új eljárási fokra. A hatályos Be. ehhez, a korábbi eljárási törvényben is meglévő feltételhez hozzárendelte, hogy nem önmagában az eltérés, ellentét (objektíve), hanem annak fájlalása, sérelmezése (szubjektíve) adja ki együtt a harmadfokú eljárás megnyitását.

[22] A másodfokú ítélet ellen az ügyész az ellentétes döntéshez – hamis vád büntetése miatt emelt vád alól történt elsőfokú felmentő rendelkezés helyett a hamis vád büntetéseben is bűnösséget megállapító másodfokú ítélet – kapcsolódó törvényszéki rendelkezés, az elzárásra és pénzbüntetésre ítélet helyett szabadságvesztés büntetésre és közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélet érdekében jelentett be fellebbezést.

[23] A fellebbviteli főügyészség a másodfellebbezést kizárólag a Be. 615. § (3) bekezdés b) pontja alapján tartotta fent, vagyis a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjára figyelemmel a

fellebbezés kizárólag a másodfokú ítélet büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezését sérelmezte.

[24] Mindez azt jelenti, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja és a) pontjának ab) alpontja, valamint b) pontja értelmében a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, a másodfokú ítéletnek azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, valamint az elsőfokú és másodfokú bírósági eljárást bírálta felül. Ezen túlmenően a Be. 618. § (2) bekezdése értelmében a harmadfokú bíróság hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.

[25] A Kúria a Bhar.III.316/2023/7. számú végzésének [39] és [40] bekezdésében megállapította, hogy a harmadfokú bíróság a korlátozott fellebbezés esetén is felülbírálja a cselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó ítéleti rendelkezéseket [Be. 618. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont]. A Kúria rámutatott, hogy a büntetékiszabás a bűnösséggel, illetve a bűnösség terjedelmével nyilvánvalóan összefüggésben áll. Ezért, amennyiben a bűnösség terjedelme a másodfokú ítéletben eltérő az elsőfokú ügydöntő határozathoz képest, az ellentétes döntéssel szükségképpen összefüggésben áll az is, hogy a másodfokú bíróság a bűnösségi kör változása ellenére miért nem változtatta meg, vagy – más esetben – miért az adott irányban és mértékben változtatta meg az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrányt. Ezért ilyen esetben a büntetés szükségképpen – még érintetlenül hagyása esetén is – a másodfokú bíróság ítéletének olyan része, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett.

[26] A felülbírálat előzőekben meghatározott keretein belül az ítéltábla megállapította, hogy az eljáró bíróságok az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartották, nem vétettek olyan eljárási szabálysértést, ami a Be. 625. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú, illetve másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[27] A másodfokú bíróság által megalapozottá tett II. pont alatti tényállásból a törvényszék okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és az igazságszolgáltatás elleni bűncselekményének minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek. A vádlott visszaesői minősége is helytálló.

[28] A joghátrány megválasztása körében a törvényszék a büntetékiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a vádlott terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket, azonban az ügyészi fellebbezés helytállóan mutatott rá arra, hogy a vádlott nemcsak a törvényszéki ítélet [56] bekezdésében feltüntetett, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje, hanem a Bicskei Járásbíróság 2016. május 26. napján jogerős B.185/2015/21. számú ítéletében meghatározott próbaidő alatt követte el a terhére megállapított bűncselekményeket. Ez utóbbi

megállapítást az a tényadat támasztja alá, hogy az említett járásbíróság a vádlottat lopás vétsége és más bűncselekmény miatt 1 év 10 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A harmadfokú bíróság abban is egyetértett az ügyészséggel, hogy további súlyosító körülmény, hogy nagy tárgyi súlyú bűncselekmény elkövetésével vádolt más személyt hamisan.

[29] Az elkövetés óta eltelt időtartammal kapcsolatban – az Alkotmánybíróság 2/2017. (II.10.) AB határozatában írtakra is figyelemmel – a másodfokú bíróság kiemeli, hogy az időmúlás az enyhítő körülmények sorába tartozik, a cselekmény elkövetése és a jogerős elbírálás közötti időt jelöli. Ehhez képest a büntetőeljárás elhúzódása a büntetés mértékét nevesítetten, kompenzációs jelleggel csökkentő enyhítő körülmény, amely tartam a terhelttel szembeni megalapozott gyanú közlésétől a jogerős elbírálásig tart (ÍH 2023. 51.).

[30] A hosszabb idő eltelt az időszerű büntetés hatékonyságának a sérelmét jelenti. A II. tényállási pontban elkövetett cselekmény elkövetése és a vádirat benyújtása óta eltelt időtartam is oly mértékben hosszú, hogy azt mindenképpen nyomatékos enyhítő körülményként kellett értékelni (56. BK vélemény III./10.).

[31] Az 56. BK vélemény III./10. pontja szerint enyhítő körülmény, ha az elkövető hosszabb ideig állt a büntetőeljárás súlya alatt, továbbá nagyobb a nyomatéka, ha előzetes fogvatartásban volt, ilyenkor az előzőnél rövidebb tartam is enyhítőként értékelhető. A vádlott őrizetben és letartóztatásban is volt, amely tényadatot csak kisebb súllyal lehetett a javára értékelni, mert az előzetes fogvatartás pár hónapos időtartama a terhére megállapított hamis vád büntetnének tárgyi súlyához képest nem tekinthető aránytalannak.

[32] A Kúria legutóbb a 2021. évi 68. számon közzétett eseti döntésében foglalkozott a büntetés céljának kérdésével, melynek során kifejtette, hogy a Btk. 79. §-ában írtak szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A büntetés kétségtelen joghátrány, a büntetés kiszabása ekként joghátrány okozása, vagyis az elkövetőre vonatkozó rosszallás megtestesítése. Az elkövetett bűncselekmény viszont nyilvánvalóan szintén rosszat jelent. Ehhez képest a büntetés lényege – hagyományosan – a rosszra (a bűnre) adott olyan válasz, amiben testet ölt az elkövetőre vonatkozó, az elkövető számára rossz, azaz joghátrány (szabadságelvonás, jogkorlátozás stb.) okozása. A büntetés alakilag mindig megtorlás, vagyis az elkövető által elkövetett büntettnak megfelelő, arányos joghátránnyal való viszonzása. A büntetés lényege, tartalma pedig egyfelől fenytetés, azaz az elkövető számára nehézséggel sújtás, másfelől a bűnhődés lehetőségének elindítása. Ahhoz, hogy egy büntetés elérje célját általában elegendő, hogy a büntetés okozta rossz nagyobb legyen, mint a bűnből következő jó, és a rossznak túlsúlya alapján kell kiróni a büntetést és közömbössé tenni azt az előnyt, amelyet egy adott bűncselekmény elkövetése az elkövető számára jelentene.

[33] Az ítéltábla rögzíti továbbá, hogy a büntetésnek meg kell felelnie a generális és a speciális prevenció követelményének, mind a társadalom többi tagját, mind a tettest vissza kell tartania újabb bűncselekmény elkövetésétől. Ezáltal tehát alkalmasnak kell lennie a bűnözés befolyásolására, amelynek egyik eszköze az individualizáció, vagyis a büntetés lehetőleg személyre szabott, egyéniesített volta.

[34] A súlyosító és enyhítő körülményeket a másodfokú bíróság megfelelően értékelte, amikor úgy ítélte meg, hogy a jelentős időmúlásra tekintettel a vádlottat szabadságvesztés büntetés helyett a Btk. 33. § (1) bekezdés b) és d) pontjában meghatározott elzárásra és pénzbüntetésre szükséges, de egyben elégséges ítélni. A két büntetés egymás melletti kiszabására lehetőséget biztosító törvényhelyet pontosan jelölte meg.

[35] A törvényszék által meghatározott elzárás törvényi maximumban meghatározott időtartama arányban áll a vádlott személyében és cselekményeiben megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel. A pénzbüntetés esetében a másodfokú ítéletben meghatározott napi tételek száma ugyancsak arányban áll a vádlott személyében és cselekményeiben megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel, míg az egy napi tétel összege igazodik az iratok alapján megállapítható jövedelmi és vagyoni helyzetéhez.

[36] A harmadfokú bíróság annyiban korrigálja a másodfokú ítélet [62] bekezdés második mondatának második mondatrészét, hogy az elbíráláskor hatályos Btk. 50. § (3) bekezdése értelmében egy napi tétel összege legalább 1.500 forint. A törvényszék a hivatkozott törvényhely elkövetéskor hatályban volt rendelkezése alapján az egy napi tétel legalacsonyabb összegét helyesen jelölte meg 1.000 forintban.

[37] A másodfokú bíróság egyéb rendelkezései – halmazati büntetésre utalás, pártfogó felügyelet elrendelésének mellőzése, a letartóztatás kezdő napjának meghatározása, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására, valamint a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre átváltoztatására vonatkozó rendelkezések, továbbá az elsőfokú ítéletben megjelölt bűnügyi költség egyetemleges megfizetésére kötelezés mellőzése és az elsőfokú ítélet bevezető részéből két tárgyalási nap mellőzése – törvényesek voltak, a másodfokú bíróság törvényi hivatkozásai is helytállóak.

[38] A másodfokú bíróság ítéletének bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezései szintén törvényesek.

[39] A harmadfokú bíróság észlelte, hogy a törvényszéki ítélet bevezető részében az első tárgyalási nap feltüntetése elmaradt, ezért – utalva a Be. 589. §-a alapján alkalmazandó Be. 561. § (1) bekezdésére – a 2024. november 20. napját (16. sorszámú törvényszéki tárgyalási jegyzőkönyv) is tárgyalási napként tüntette fel.

[40] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét a Be. 620. § (1) bekezdésének II. fordulata szerinti nyilvános ülésen, a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

[41] A harmadfokú eljárás során a vádlott kirendelt védőjének díjával felmerült bűnügyi költség megállapításáról és viseléséről a Be. 617. §-a alapján alkalmazandó Be. 613. § (1) bekezdése értelmében, a Be. 613. § (2) bekezdés b) pontja alapján rendelkezett.

[42] A Fővárosi Ítéltábla végzése elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 458. § (3) bekezdése zárja ki, melynek értelmében a harmadfokú bíróság ügydöntő határozata azon a napon emelkedik jogerőre, amikor azt meghozták.

Budapest, 2025. év október hó 7. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Patassy Bence s.k.
előadó bíró

Dr. Kertész Andrea s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 5.Bf.497/2024/20. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 1.Bhar.65/2025/6. számú végzése által 2025. év október hó 7. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. év október hó 7. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke